

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts un nepareizi piemērots un interpretēts PRAG 2013 [*Practical Guide to Contract Procedures for EU External Actions*] 2.4.13. pants, kā arī pārsniegtas pilnvaras Eiropas Komisijai un tās dienestiem un deleģācijām piešķirtās rīcības brīvības īstenošanā, rīkojoties līgumslēdzēja iestādes lomā (*Contracting Authority*);
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts un nepareizi piemērots un interpretēts pārskatāmības princips, kurš ir paredzēts LESD 15. un 298. pantā, kā arī Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 102. panta 1. punktā (publiskā iepirkuma procedūrai piemērojamais princips) un 112. panta 1. punktā (vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības princips), kā arī pārsniegtas pilnvaras Eiropas Komisijai un tās dienestiem un deleģācijām piešķirtās rīcības brīvības īstenošanā, rīkojoties līgumslēdzēja iestādes lomā (*Contracting Authority*);
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti un nepareizi piemēroti un interpretēti vispārējie pamatprincipi, kas noteikti Direktīvas 2004/18/EK 2. pantā, un citas normatīvās atsauces normas, kuras ir ietvertas šajā direktīvā, pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu pārvaldīšanas un līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā, kā arī pārsniegtas pilnvaras Eiropas Komisijai un tās dienestiem un deleģācijām piešķirtās rīcības brīvības īstenošanā, rīkojoties līgumslēdzēja iestādes lomā (*Contracting Authority*).

Prasība, kas celta 2014. gada 19. februārī – Itālija/Komisija

(Lieta T-122/14)

(2014/C 102/63)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – S. Fiorentino, *avvocato dello Stato*, un G. Palmieri)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Eiropas Komisijas 2013. gada 9. decembra Lēmumu C(2013) 8681, galīgā redakcija, kurā, izpildot Tiesas 2011. gada 17. novembra spriedumu lietā C-496/09, Komisija prasa Itālijas Republikai maksāt kavējuma naudu EUR 6 252 000,00 apmērā.

Apstrīdētais lēmums ir par kavējuma otro pusgadu, proti, laikposmu no 2012. gada 17. maija līdz 2012. gada 17. novembrim.

Itālijas valdība izvirza šādus prasības pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpti LESD 260. panta 1. punkts un 3. punkta otrā daļa, kā arī neesot ievērots izpildāmais spriedums saistībā ar prasījumiem pret uzņēmumiem, kas noslēguši vienošanos ar kreditoriem (“concordato preventivo”) vai atrodas tiesiskās aizsardzības procesā (“amministrazione concordata”).

Proti, šajā ziņā tiek apgalvots, ka šajā lēmumā no attiecīgajā pusgadā vēl neatmaksātā atbalsta nav atskaitīti prasījumi, kas pret bankrota vai maksātnespējas procedūrās esošajiem uzņēmumiem ir pieteikti attiecīgajās procedūrās, lai arī, Itālijas valdības ieskatā, tie ir prasījumi, kuru atgūšanai dalībvalsts ir veltījusi visus vajadzīgos pūliņus un kas tāpēc ir izslēdzami no saskaņā ar izpildāmā spriedumā noteikto atgūstamā atbalsta summas.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 8. nod., 1. sēj., 339. lpp.), 14. pants, kā arī nepareizi piemērota Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 140, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 8. nod., 4. sēj., 3. lpp.).

Šajā ziņā tiek apgalvots, ka lēmumā Itālijas iestādēm tiek likts attiecībā uz summām, ko uzņēmumi ir parādā saistībā ar valsts atbalsta atmaksu, piemērot procentus gan parāda pamatsummai, gan procentiem, kā paredzēts Regulas Nr. 794/2004 11. pantā. Itālijas valdība tam nepiekrīt, jo – arī ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru (it īpaši, 2008. gada 11. decembra spriedumu lietā C-295/07 Komisija/Département du Loiret un Scott SA) – uzskata, ka šī procentu aprēķināšanas kārtība nav piemērojama nedz saistībā ar atgūšanas lēmumiem, kas pieņemti pirms Regulas Nr. 794/2004 stāšanās spēkā, nedz vēl jo mazāk saistībā ar lēmumiem, kas pieņemti pirms Komisijas Paziņojuma par procentu likmēm, kas piemērojamas nelikumīga atbalsta atgūšanas gadījumā (OV C 110, 8.5.2003., 21. lpp.), publicēšanas.
